

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

חגיגה - י"ז

1. רב פפא הוכיח שאיסור השתמשות בבהמה אינו רק רכיבה, אלא אפילו שימוש במקום שאינו עשוי להשתמש, כגון צדדי גופה. מנין הוכיח? שהאוסרים לסמוך ביו"ט לא התירו באופן שיסמך על ראשה שנחשב צדדיה. [ולר' יוחנן שהאיסור - שבות] ורב אשי דחה - שיתכן שצדדין מותרין ואעפ"כ על ראשה אסור כיון שכל ששווה לגובה הגב בכלל שימוש בגבה.
2. מביאין שלמים ביו"ט כיון שבשרם נאכל להדיוט. האם סומכים עליהן ביו"ט?
לבית שמאי - אין סומכים עליהן, שלא להשתמש בבע"ח. ויסמוך בערב יו"ט, כיון שלא צריך תיכף לסמיכה שחיטה.
לבית הלל - סומכין עליהם כיון ש'תיכף לסמיכה שחיטה' ודוחה מצוות סמיכה את האיסור השתמשות בבע"ח.
ועוד נחלקו - לבית שמאי אין מביאין עולות, כיון שהן אכילת גבוה ולבית הלל מביאים.
3. **חג השבועות שחל בערב שבת מתי מקריבים?**
לבית שמאי - יום טובו אחר השבת. **לבית הלל** - מותר להקריב ביו"ט עצמו. ומודים שאם חל יו"ט בשבת אין מקריבים, ויום טובו לאחר השבת. **וביום הטבוח** - אין כהן גדול מתלבש בבגדיו הנאים וכן מותרין בהספד ובתענית - שלא לקיים דברי הצדוקים האומרים 'עצרת' תמיד אחר השבת.
4. **מניין לעצרת שיש לה תשלומין להקריב קורבנות כל שבעה?**
'בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות' מקיש חג השבועות לחג המצות שיש לו תשלומין כל שבעה.
ואין להקיש לחג הסוכות ויהיה תשלומין כל שמונה. כיון ששמיני עצרת רגל בפני עצמו הוא.
והקשו: שנחשב 'רגל בפני עצמו' רק לענין פז"ר קש"ב [פייס, זמן, רגל, קרבן, שיר, ברכה] אבל לענין תשלומין, שנינו שיכול להשלים בו את של החג. **ותרצו:** 'תפשת מרובה לא תפשת תפשת מועט תפשת' ועדיף להקיש לפסח שהוא המועט.
ומ"מ כתבה התורה 'חג הסוכות' להקישו לחג המצות' שטעון לינה במוצאי יו"ט. והמקור בחג המצות 'ופנית בבקר והלכת לאהליך'.
5. **מדוע אחר שנחלקו ב"ה וב"ש ברישא האם מקריבים עולת ראייה ביו"ט, הוצרכו לחזור ולחלוק אף בחג השבועות?**
אילו השמיעו מחלוקתם רק ברישא, הייתי אומר שבעצרת בערב שבת. כיון שא"א למחר, יש לחוש שיפשע וישכח ולכן יודו ב"ש שמקריב ביו"ט. ואילו השמיעו רק בסיפא הייתי אומר שב"ה מתירים רק בערב שבת שיש חשש שיפשע. קמ"ל.
עוד שנינו: מי שלא חג שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג ויו"ט הראשון של עצרת, שוב אינו חוגג - ובעצרת הכוונה שלא חג בימי טבוח'.
6. **אמרה תורה מנה [30] ימים, וקדש חדש בקרבן מוסף. מנה [50] ימים וקדש עצרת בקורבנותיה. מה למדו זה מזה?**
להו"א - כשם ש'חדש' שנמנה ב'ימים' קורבנותיו יום אחד, כך עצרת שנמנית בימים.
ודחה רבא - שהרי עצרת מצוה למנותה הן בימים והן בשבועות. ועוד שהרי כתיב 'חג השבועות'.
למסקנא - כשם ש'חדש' קורבנו, יום, לפי זמן שנמנה בו - 'ימים'. כך עצרת קורבנותיה שבוע, לפי זמן שנמנית בו - 'שבועות'.
7. **איזה מקור נוסף למדנו לדין תשלומין של חג השבועות. ומדוע צריך מקור נוסף?**
דבי ר"א בן יעקב - "וקראתם..." ונסמך לו "ובקצרכם" - זה חג עצרת מקרא קודש וקוצרים בו. ובודאי אין הקצירה ביו"ט, מוכח שיש תשלומין בחול. והוצרכנו למקור זה כיון שמההיקש לחג המצות בלבד, היה נדמה שגם בימי תשלומי עצרת יאסר במלאכה. וממקורו של ר"א בן יעקב בלבד לא יודעים כמה ימים לתשלומים, לכן הוקש לחג המצות.